

[Tove Lindbo Larsen]

sen sker. Det går heller ikke på fru Jensen, hr. Pedersen, fru Lund, eller hvor mange det var, som hr. Collet kom frem med, der ikke ønskede at få at vide, hvad der stod i den rapport. Nej, det kan da godt være, men det, det drejer sig om, er, hvordan vi får lavet prisdannelsen i dette land sådan, at den tilgodeser forbrugernes synspunkter. Det er det væsentlige, og det andet er en snak uden om tingene, som jeg egentlig synes man skulle holde sig fra.

Så var hr. Collet også inde på – og det sagde hr. Sønderby vist også lidt om – hvad socialdemokratiets hensigt var med at gå ind i en diskussion som denne og at stille en forespørgsel. Det er ganske klart, som jeg også sagde det i de korte bemærkninger: socialdemokratiet har nogle forbrugerpolitiske holdninger, som vi ønsker at komme frem med, og en af dem er, at vi ønsker en offentliggørelse af discourapporten. Jeg sagde klart og tydeligt i mit første indlæg, at der var 3 punkter, og jeg nummererede dem oven i købet, for at der ikke skulle være tvivl om dem: vi ønsker, at markedet skal gøres gennemsigtigt, så forbrugeren sikres de bedst mulige indkøbsvilkår. Jeg sagde også, at vi ville undgå, at monopoltilsynets frihed forringedes til skade for monopollovens hensigt. Vi har nemlig tillid til, at det kontor, der blev oprettet i 1979, skulle arbejde sådan, at det blev i forbrugernes interesse. Både socialdemokratiet og arbejderbevægelsen var interesserede i oprettelsen af et sådant kontor, der særlig havde disse opgaver. Vi ønsker også denne offentliggørelse for at undgå konkurrenceforvridning og monopolisering.

Det var de tre synspunkter, jeg lagde frem, og der var intet om, at vi ønskede at lægge os på SFs synspunkter, eller hvad ved jeg; det er socialdemokratiet, der har haft disse synspunkter igennem årene. Vi er tilhængere af en monopollov, og vi er også tilhængere af, at denne monopollov ændres; jeg har sagt 3-4 gange fra denne talerstol, at tiden er inde til, at den lov fra 1955 nu ændres. Vi diskuterede det med et beslutningsforslag, der lå på bordet for nogen tid siden, og vi har ikke ændret holdning siden. Vi vil gerne være med til at lave den lov om.

Vi er betænkelige ved at sige med det dagsordensforslag, som ligger på bordet fra de borgerlige partiers side, at vi nu skulle lægge rekursinstansen over til monopolrådet,

hvorfra man så i givet fald kunne anke den til monopolankenævnet. Det er vi på baggrund af monopolrådets sammensætning; vi ønsker nemlig en større repræsentation af lønmodtagere, af forbrugere, i monopolrådet. Så længe vi har et monopolråd, der er sammensat på den måde, som tilfældet er i dag, synes vi, at vores dagsordensforslag er det bedste, og det vil vi stemme for.

Collet (KF):

Når monopoldirektoratet laver undersøgelser af denne art, er der to afvejninger, man må foretage. Det ene er et hensyn til, at forbrugerne skal have ordentlig og fornuftig information. Det andet er hensynet til dem, man undersøger: spørgsmålet om fortrolige og hemmelige oplysninger i virksomhederne. Dette hensyn skal også tages. Det, det så drejer sig om, er at finde et fornuftigt kompromis imellem disse holdninger, og hvis man er rigtig heldig og dygtig, kan man opfylde disse to målsætninger samtidig.

Jeg vil gerne med hensyn til fortrolighedskravet og oplysningerne om de tekniske forhold i virksomhederne lige gøre opmærksom på, at det, vi tænker på, i særlig grad er spørgsmålet om, at man ved offentliggørelse kan give oplysninger til undersøgte virksomheders konkurrenter. Som jeg sagde i mit første indlæg, er det jo ikke meningen, at monopoldirektoratet skal virke som et gratis markedsanalysefirma for de virksomheder, som konkurrerer med dem, man undersøger.

Vi skal også tænke på, at offentliggørelse af disse oplysninger kan medføre, at der går tekniske hemmeligheder og fortrolige oplysninger til udlandet, hvilket kan skade danske virksomheders konkurrenceevne over for udenlandske virksomheder. Vi skal også tænke på de problemer, der kan opstå, når en virksomhed køber ind. Det er ikke altid, konkurrenterne har oplysninger om, hvem der køber hvor. Det kan få meget uheldige konsekvenser for en virksomhed, hvis dens handelsmønstre bliver offentliggjort.

Til allersidst kan man sige, at alt for megen offentlighed omkring en virksomheds indkøbsmønstre kan medføre, som industriministeren også har nævnt tidligere, at man lægger sine køb andre steder end her i landet for at overleve i konkurrencen. Og det synes jeg vi skal se på.